

KONEČNĚ! — TO BYLA FUŠKA.

TEN ZÁPAD SLUNCE VYPADÁ
JAKO CUKROVÁ VATA.

A TÉTO NOVÉ ZEMI, KTEROU
JSME OBJEVILI PO 100 DLOUHÝCH
DNECH PUTOVÁNÍ, DÁVÁM
JMÉNO PAŘEZOPOTÁMIE.

BRR... TEN VÍTR ALE ZEBE!
POJĎ, VLEZEM SI DOVNITŘ.

UŽ SE STMÍVÁ.

AJAJ! ZAČÍNÁM SE
TAKY BÁT.

V PRASTARÝCH LESÍCH, JAKO JE TENHLE,
VNOCI TANČÍ DUCHOVÉ STROMŮ. POTULUJÍ SE
TU KOSTLIVCI A ČARODĚJNICE, CO ŽEROU
DĚTI, A NA STROMECH ČÍHAJÍ KRVEŽÍZNIVÍ
NETOPÝŘI S BLANITÝMI KŘÍDLY.

NEBUDEŠ BULET, ŽE NE?
POČKEJ, ZAZPÍVÁM TI.

FŇUK.

ŠUSTY ŠUST
VRZ. PRASK.

LÁLÁLÁ...

FŇUK.

NO TAK NEBREČ.
DÁM TI BONBÓN...

PŠŠT, PŠT
PRASK. DUP,
DUP...

CO TO
BYLO?!